# Motion till riksdagen 1986/87:T403

Karin Israelsson (c)

## Vägskyltningen i glesbygd

Företag i glesbygden har speciella problem när det gäller att marknadsföra sina produkter. De företagare som tillverkar hemslöjd och försäljer sina produkter i egna lokaler i hemmet eller hemmets närhet känner väl till detta behov. Detta innebär också att försäljningsverksamheten sker på platser som inte ligger i tätort eller som ligger där människor inte förväntar sig att sådan försäljning skall ske.

I många fall har lokaliseringsbidrag/lån eller glesbygdsstöd utgått. Helt naturligt krävs då att företaget skall få en försäljning som gör det möjligt för slöjdare eller andra företagare att fortsätta med sitt hantverk.

Nu finns rättsfall som visar att ett sådant företag ej får använda sig av en vägskyltning som placerats så att den enligt vägverket och kammarrätten stör trafiksäkerheten. Ett exempel är en skylt placerad efter en väg i Västerbottens inland där avstånd till annan bebyggelse är flera kilometer och där trafiken inte är speciellt intensiv.

Detta talar för att det måste vara fel att nuvarande lagar förhindrar en skylt vid en glesbygdsväg efter regler som torde vara anpassade efter andra förhållanden. Det kan vara rimligt att vissa krav ställs på skyltning vid vägar. Men det måste också vara rimligt att de lagar som styr denna tillståndsverksamhet kan tillämpas så att sunda förnuftet kan få råda. I detta fall borde länsstyrelsen med sin kännedom om trakten kunna besluta om skylten utan att ta hänsyn till lagens riktlinjer, när man inser att läget för skyltningen inte är störande varken ur trafiksäkerhetssynpunkt eller från naturvårdshänseende.

## Hemställan

Mot bakgrund av det anförda hemställs

att riksdagen beslutar om sådan ändring i väglagen så att en lokal anpassning av lagens tolkning möjliggörs enligt motionens intentioner.

Stockholm den 15 januari 1987

*Karin Israelsson (c)*